

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍROSÁG		Pld.: Mell.: Leróva ill:
Ügyszám: 1V/573-0/2014		Tárgy: alkotmányjogi panasz Ügyszám: 5A 0650/174/MA
Érkezett: 2014 FEBR 25.		Hív. szám: - Melléletek: 4 db Budapest, 2014.01.14.
Példány: 1	Kezei/iroda:	
Melléklet: 5 db	<i>Ellen</i>	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [redacted] mellékelt meghatalmazással (1. sz. melléklet) igazolt jogi képviselőjeként – hivatkozva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban Abtv.) 27. § bekezdésére - az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria - mint felülvizsgálati bíróság - Pfv.I.20.538/2013/2. számú - 2013. november 27-én meghozott és társaságunk által 2014. január 2-án kézhez vett – végzésének (3. sz. melléklet) alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel az sérti az Alaptörvény

- B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonsághoz való jogot,
- a XXVIII. cikk (7) bekezdésében megfogalmazott jogorvoslathoz való jogot, valamint
- a 25. cikk (3) bekezdését, mely szerint a bíróság a 25. cikk (2) bekezdés a) pontja szerint nem csak a magánjogi jogvitákban dönt, hanem „a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz”,
- továbbá az Alaptörvény 28. cikkét, mely szerint „a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a jogban észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.

Kérem továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Debreceni Törvényszék 2.Pkf.21. 470/2012/2. számú (4. sz. melléklet) - 2012. december 3-án meghozott és társaságunk által 2013. január 30-án kézhez vett - végzésének alaptörvény ellenességét is, és semmisítse meg azt, mivel az sérti az Alaptörvény

- B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonsághoz való jogot,
- a XXIV. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint
- az Alaptörvény 28. cikkét, mely szerint „a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a jogban észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.

I. Az ügy előzménye

Az adóssal szemben jogerős fizetési meghagyás alapján 2012. január 09. napján [redacted] önálló bírósági végrehajtó előtt 0322.V.61/2012. számon végrehajtási eljárás indult.

A végrehajtási eljárás megindítását követően társaságunk – mint végrehajtást kérő - a végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (továbbiakban: Vht.) 40. § (1) bekezdésében foglaltaknak eleget téve bejelentette a végrehajtó részére, hogy a végrehajtási kérelemben megjelölt követelés a végrehajtási eljárástól független okból, a végrehajtást megelőzően csökkent.

A bejelentés folytán a végrehajtó - a Vht. 40. §-ára, valamint a 34. § (5) bekezdésére hivatkozva - felhívta társaságunkat a bejelentett összegre jutó munkadíj, jutalék, valamint egyéb költség megfizetésére.

A Vht. 40. § (1) bekezdése értelmében „A végrehajtást kérő köteles a végrehajtandó követelés megszűnését és csökkenését haladéktalanul bejelenteni a végrehajtónak, köteles egyúttal a végrehajtó felhívásának megfelelően a Vht. 34. § (5) bekezdésében említett összegeket is megfizetni.”

A Vht. 34. § (5) bekezdés szerint „Ha az adós a végrehajtási eljárás során a végrehajtást kérőnek fizette meg a követelés összegét, végrehajtást kérő köteles a végrehajtási költségek kielégítéséről is gondoskodni”.

Jelen ügyben az adós sem a végrehajtás során, sem azt megelőzően nem teljesített fizetést társaságunk részére. A követelés csökkenése kizárólag abból adódott, hogy az adóstól visszavett eszközöket ügyfelem saját költségén még a végrehajtási eljárást megelőzően értékesítette.

A követelés csökkenése tehát

- **nem** a végrehajtás során, így nem a végrehajtás eredményeként,
- **nem** az adós általi önkéntes vagy bármely egyéb módon történő teljesítés következtében

hanem a végrehajtási eljárástól és a végrehajtó eljárásától függetlenül következett be, ezért álláspontom szerint a végrehajtó a végrehajtási eljárástól független, annak megindítását megelőzően bekövetkezett követelés-csökkenéssel kapcsolatosan munkadíjra, illetőleg egyéb költségre a Vht. és a vonatkozó rendeletek alapján nem jogosult.

A végrehajtó intézkedésével szemben fentiekre tekintettel társaságunk kifogást terjesztett elő, melynek az elsőfokú bíróság 0902-16.Vh.129/2012/2. számú végzésével – figyelemmel arra, hogy jelen ügyben a követelés csökkenése adósi teljesítésnek nem tekinthető – helyt adott, a végzést azonban a végrehajtó fellebbezése folytán a másodfokú bíróság megváltoztatta és kifogásunkat elutasította. E jogerős végzéssel szemben társaságunk a Kúriától a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálattal támadott végzés hatályon kívül helyezését kérte.

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Berettyóújfalui Városi Bíróság előtt 0902-16.Vh.423/2012. számon folytatott végrehajtási ügyben, a Debreceni Törvényszék 2.Pkf.21.470/2012/2. számú végzése ellen a végrehajtást kérő által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán – tárgyaláson kívül – 2013. november 27-én meghozta a végrehajtást kérő felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasító végzését.

II. Indokolás

A) Az AB hatáskörének megállapítása tárgyában

Az Alaptörvény 24. cikk (2) d) pontja szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a szerint „az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
 b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Álláspontom szerint a Kúria Pfv.I.20.538/2013/2. számú végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntés, amely alapjául tévesen alkalmazott jogszabály szolgált, tartalmában a jogbiztonság és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezte.

A fentiekén túl, az Alkotmánybíróság 1001/2013 (II. 27.) AB Tü. határozata az Alkotmánybíróság ügyrendjéről (a továbbiakban: Ügyrend) a 32. § (1) bekezdésében az alkotmányjogi panaszra további szabályokat állapít meg, mely szerint „az Abtv. (...) 27. § b) pontjában (...) foglalt jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra.” Az „Abtv. (...) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem vagy indítvány benyújtását is lehetővé teszi.”

Az Ügyrend 32.§ (3) bekezdése szerint az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye

- a) a Kúria felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt elutasító döntésével szemben, ha a kúriai elutasítás indoka a hiánypótlás vagy kiegészítés elmaradása, vagy a felülvizsgálatra nyitva álló határidő indítványozó általi elmulasztása,
 b) a Kúria hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító döntésével szemben [az eljárás még folyamatban van].

A fenti jogszabályokból és ügyrendi rendelkezésekből következik, hogy azok lehetővé teszik a másodfokú bírósági döntés ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmet elutasító kúriai végzés Alkotmánybíróság által történő alaptörvény ellenességének vizsgálatát is.

B) Az Alaptörvényt sértő felülvizsgálati kérelmet elutasító végzésről

A Kúria – mint felülvizsgálati bíróság – Pfv.I.20.538/2013/2. számon meghozott felülvizsgálati kérelmet elutasító végzését jogszabály által nem előírt követelményre alapozza, melyet az indokolásában maga is hivatkozik: „a Pp. 271. §-a (1) bekezdésének l) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak, ha azt törvény kizárja; ideértve azt az esetet is, amikor a felülvizsgálatot a törvény rendelkezései nem teszik lehetővé”.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálatot csak a Pp-ben foglalt szabályok alapján lehet kizárni. A Pp. 271. § taxatív felsorolása a végrehajtási eljárásban hozott végzéssel szemben nem zárja ki a rendkívüli jogorvoslat ezen formáját. Ezt támasztja alá a Vht. 9. §, amely szerint „azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket ez a törvény külön nem szabályoz, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény és a végrehajtásáról szóló jogszabályok – a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel megfelelően irányadók”.

A Kúria döntésével megsértette Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésben biztosított jogbiztonsághoz való jogunkat, döntése nyomán nem nyílt meg a jogszabályban biztosított rendkívüli jogorvoslat lehetősége.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam.* Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is *világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az

egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. [9/1992. (I. 30.) AB határozat]. Ennek érvényesülése feltételezi, hogy a jogalkalmazó szervek, jelen esetben a Kúria és a Törvényszék a jogszabályokat logikai tartalmuknak megfelelően, azok céljával összhangban alkalmazzák.

Az Alkotmánybíróság szerint az alanyi jogok érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák a jogbiztonság alkotmányos követelményéből erednek, szoros kapcsolatban állnak a jogegyenlőséggel, a törvény előtti egyenlőséggel is. A megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban ugyanis a jogbiztonság az, ami sérelmet szenved. [75/1995. (XI. 21.) AB határozat]. Ezért alapvetőek a jogbiztonság követelménye szempontjából az eljárási jogi garanciák. Csakis formalizált eljárási szabályok megkövetelésével és betartásával működhetnek alkotmányosan a jogintézmények. Az alanyi jogok és kötelezettségek érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák a jogbiztonság követelményéből következnek. *Megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban a jogbiztonság szenved sérelmet* [9/1992. (I. 30.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek csak a jog által meghatározott keretek között fejthetik ki a tevékenységüket. [56/1991. (XI. 8.) AB határozat].

A jogorvoslathoz való jog az Alaptörvény szövegéből egyértelműen levezethető alapjog, amelynek gyakorlása feltételhez kötött és azok együttes fennállása esetén mindenkit megillet. Ennek azonban – mutatott rá az Alkotmánybíróság több határozatában – többféle formája lehet. A jogorvoslathoz való jog, mint *alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervekhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége* – [5/1992. (I. 23.) AB határozat].

Ki kell emelni, hogy jelen ügytől függetlenül a Kúria gyakorlatában is felmerült az általam felvázolt alkotmányos aggály, melyet az alapvető jogok biztosának az A)B-210/2013. sz. ügyben (2013 májusában) készült jelentése is alátámaszt. Az ügyben folytatott vizsgálat eredményes befejezése érdekében az alapvető jogok biztosja megkeresésére a Kúria jelezte, hogy a végrehajtás elrendelése és foganatosítása során meghozott jogerős határozatok felülvizsgálatának lehetősége a Vht. hatálybalépésétől fokozatosan csökkent, s értelmezésük szerint miután a bírósági végrehajtással kapcsolatos és egyéb igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXX. törvény 79. §-a 2012. március 15. napjától hatályon kívül helyezte a Vht. felülvizsgálati kérelem benyújtásának lehetőségét korlátozó 219. §-át, a végrehajtás foganatosítása során hozott egyetlen végzés ellen sincsen helye felülvizsgálatnak. **A kúria elnöke szerint „a végrehajtás foganatosításával kapcsolatban a felülvizsgálat hiánya sérelmeket okoz, megszűnése több veszéllyel jár. A Kúria kevésbé tudja teljesíteni egyik fontos feladatát a jogegység biztosítását, hiszen megszűnt a végrehajtási joggyakorlat országos szintű irányításának leghatékonyabb módja”.**

Álláspontom szerint a Kúria végzésével a fentiekre figyelemmel Alaptörvény ellenesen járt el és jogalkalmazása sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogbiztonság követelményét, valamint az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésébe foglalt - a bíróságok jogalkalmazásának egységéhez fűződő - alkotmányos érdeket.

C) Az Alaptörvényt sértő törvényszéki végzés tárgyában

Az előző ponttal összefüggésben itt kívánom felhívni a tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét arra a BH. 1996. 255. számú, iránymutató bírósági jogértelmezésre, mely szerint a felülvizsgálati kérelem alapos lehet, ha a II. fokú bíróság a mérlegelés körébe vont adatok, információk értékelésénél nyilvánvalóan helytelen következtetésre jutott.

A bírósági gyakorlat szerint érdemre kiható jogszabálysértés állhat elő azáltal is, ha az eljáró bíróság az irányadó jogszabályokat tévesen értelmezi, alkalmazza. A periratokban már kifejtettek szerint esetünk is ezt példázza: a II. fokú bíróság tévesen értelmezte az anyagi jog kögens szabályait, melyet álláspontunk szerint a 46/1991. (IX. 10.) AB határozat is alátámaszt. A Debreceni Törvényszék mint másodfokon eljáró bíróság - 2.Pkf.21. 470/2012/2. számú, 2012. december 3-án meghozott - végzésében anyagi jogszabálysértés, ill. téves jogszabály-értelmezés áll fenn, döntését hibás tényállásra alapította.

Azok után, hogy megbízóm – mint végrehajtást kérő – a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően 2012. január 24-én a teljes tartozás után kiszámított költségelőleget megfizette és 2012. január 29-én kelt, a végrehajtóhoz január 30-án érkezett levelünkben a Vht. 40. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségeinknek eleget téve **bejelentette, hogy követelése a végrehajtási eljárástól független okok miatt lecsökkent,** a Debreceni Törvényszék a fentebb hivatkozott végzésének indokolásában a következőket hangsúlyozta: a Vht. 40. § (1) bekezdése szerint a végrehajtást kérő köteles a végrehajtandó követelés megszűnését és csökkenését haladéktalanul bejelenteni a végrehajtónak és **köteles egyúttal a végrehajtó felhívásának megfelelően a 34. § (5) bekezdésében említett összegeket is megfizetni.**

A törvényszék álláspontja szerint ugyanis e jogszabályi rendelkezés nem tesz különbséget aszerint, hogy a végrehajtandó követelés milyen ok folytán csökkent, a végrehajtást kérő feladatává teszi minden csökkenés esetében a 34. § (5) bekezdése szerinti összegek megfizetését.

A végzés indokolása szerint: a törvényszéknek az az álláspontja, hogy az eredményesség vonatkozásában a végrehajtást kérő álláspontját elfogadni nem lehet. Amennyiben ugyanis az adós a végrehajtási eljárás után önként fizet, a behajtási jutalék összegének megállapítása során nem kell vizsgálni, hogy ez az önkéntes fizetés a végrehajtó intézkedésének hatására vagy egyéb okból történt-e.

A törvényszék határozott álláspontja szerint a végrehajtási eljárás megindítása után a végrehajtandó követelés megszűnését, csökkenését eredményes végrehajtásnak kell tekinteni.

Ezen okfejtésből kiindulva a törvényszék azt hangsúlyozza, hogy adott esetben a végrehajtandó követelés csökkenését az adós teljesítésének kell tekinteni.

A Vht. 34. § (5) „*Ha az adós a végrehajtási eljárás során a végrehajtást kérőnek fizette meg a követelés összegét, a végrehajtást kérő köteles a végrehajtási költségek kielégítéséről is gondoskodni. Ennek keretében a meg nem fizetett illetéket és az állam által előlegezett költséget, valamint a törvényszéki végrehajtó helyszíni eljárása, illetve a tanú díja fejében járó költségátalányt köteles befizetni a megfelelő számlára, a végrehajtás foganatosításáért az önálló bírósági végrehajtót megillető összeget pedig köteles a végrehajtó elszámolási számlájára befizetni, illetőleg nyugta ellenében a végrehajtónak átadni. Ennek elmulasztása esetén ezen összeg megfizetéséért az adós és a végrehajtást kérő egyetemlegesen felel.*”

Itt kívánom felhívni a tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét ismét az alapvető jogok biztosának az AJB-210/2013. sz. ügyben készült jelentésében foglaltakra, mely szerint a Vht. 34. § (5) bekezdésének rendelkezése kapcsán az a gyakorlat alakult ki, hogy ha a végrehajtási eljárás már megindult, a végrehajtó abban az esetben is igényt tarthat a díjrendelet alapján a részére járó költség teljes összegére, ha az adós részéről a teljesítés bizonyítottan nem a végrehajtási eljárás eredményeként, hanem „azon kívül” történt.

A törvényszék tehát a már hivatkozott - 2.Pkf.21. 470/2012/2. számú, 2012. december 3-án meghozott – végzésében figyelmen kívül hagyta azt a tény, hogy a követelés csökkenése

- **nem** a végrehajtás során
- **nem** az adós általi teljesítés következtében

hanem a végrehajtási eljárástól és a végrehajtó eljárásától függetlenül következett be, így álláspontunk szerint a Vht. 34. § (5) bekezdése jelen ügyben nem alkalmazható.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam.* Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is *világosak, egyértelműek*, működésüket tekintve *kiszámíthatóak és előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az *egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát* is. [9/1992. (I. 30.) AB határozat]. Ennek érvényesülése feltételezi, hogy a jogalkalmazó szervek, jelen esetben a Kúria és a Törvényszék a jogszabályokat logikai tartalmuknak megfelelően, azok céljával összhangban alkalmazzák.

Tekintettel arra, hogy esetünkben a Vht. 34. § (5) bekezdésében foglalt feltételek bizonyítottan nem következtek be, ennek ellenére a másodfokú bíróság végzésében hangsúlyozta, hogy a végrehajtást kérő köteles a végrehajtó felhívásának megfelelően a 34. § (5) bekezdésében említett összegeket is megfizetni, ezzel álláspontunk szerint a Debreceni Törvényszék végzése alaptörvény-ellenes, súlyosan sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonsághoz való jogunkat.

Itt hívnám fel ismét a tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét az alapvető jogok biztosának az AJB-210/2013. sz. ügyben készült jelentésében megfogalmazottakra, mely szerint a Vht. elsősorban a végrehajtó érdekeit védi, sem az adós, sem a hitelezők érdekeinek védelme nem jelenik meg kellő hatékonysággal. A végrehajtó a munkája során nem érdekelt a sikerben, hiszen a díjat e nélkül is megkaphatja. **Az alkotmányos követelményeket kielégítő jogi szabályozás és az ennek megfelelő jogalkalmazás nem csak az adós, de a végrehajtást kérő érdekeit is szolgálja, mivel csak az ilyen szabályozás biztosíthatja a végrehajtást kérő érdekeinek a védelmét is.**

Az AJB-210/2013. sz. ügyben készült jelentéséből idézett alábbi néhány sor is megerősíti azon álláspontunkat, mely szerint a Vht. 34. § (5) bekezdésében foglaltak alkalmazása nagyobb körütekintést igényel az eljáró bíróságok részéről. A „**Kúria elnöke is úgy véli, hogy a Vht. 34. § (5) bekezdése is átgondolást igényel, ha a teljesítés valóban nincs összefüggésben a végrehajtási eljárással és ez bizonyítható (pl.: elkerülték egymást az egyes események és cselekmények), ilyen esetben felmerülhetne annak lehetősége, hogy a végrehajtó csökkentett összegű költségtérítésre tarthasson igényt**”.

Fentiekből következően a Debreceni Törvényszék eljárásában hivatkozott Vht. 34. § (5) bekezdése – álláspontunk szerint – ügyünkben nem alkalmazható, mivel az sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljáráshoz való jogunkat, valamint az Alaptörvény 28. cikkét, mely szerint „*a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak*”.

Itt szeretném felhívni a tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét arra, hogy a bírósági végrehajtási eljárás célja és az eljárásban szereplő személyekre vonatkozó alkotmányossági követelmények tükrében az Alkotmánybíróság 46/1991. (IX. 10.) AB határozatában kifejtette, hogy a bírósági határozatok tiszteletben tartása, a jogerős bírósági döntések teljesítése – akár jogszerű kényszerítés árán is – a jogállamisággal kapcsolatos alkotmányos értékekhez tartozik. A végrehajtási eljárásban már nem a mindenkit megillető alkotmányos személyi jogokat kell elvont

módon védeni, hanem az „ártatlanságában” a megelőző eljárás során megcáfolt jogsértővel szemben kell konkrét törvényes kényszerítő eszközöket alkalmazni.

Ugyanakkor az alkotmányosság követelménye közé tartozik az **eredményesség elve is**, amely az Alkotmánybíróság idézett 46/1991. (IX. 10.) AB határozata szerint **a jogállamisággal kapcsolatos alkotmányos értékekhez tartozik, és végső soron a jogbiztonság és az alkotmányos rend érvényesülésének egyik garanciája.**

A törvényszék indokolásában kifejtett határozott álláspontja, mely szerint „a végrehajtási eljárás megindítása után a végrehajtandó követelés megszűnését, csökkenését eredményes végrehajtásnak kell tekinteni”, súlyosan sérelmes módon figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy a követelés összegének csökkenése

- **nem** az adós általi teljesítés következtében és
- **nem** a végrehajtás során állt elő.

A fentiekben ismertetett szempontok mentén felhívom a tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Pkf.21.470/2012/2. számú végzésében és indokolásában foglaltak alaptörvény-ellenességére, melyek súlyosan sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonsághoz való jogunkat, valamint az Alaptörvény 28. cikkét „a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.

Az általam hivatkozott - kúriai és törvényszéki - bírósági döntések alaptörvény ellenessége, valamint a megsemmisítésükre irányuló alkotmányjogi panasz indítványunk kapcsán utalunk ismételtén az alapvető jogok biztosának az ÁJB-210/2013. sz. ügyben készült jelentésére, mely a következőket hangsúlyozza: **„különösen a bírósági végrehajtási eljárás célja és jellege nagy nyomatékkal támasztja alá azt, hogy e jogi szabályozásnak meg kell felelnie a jogbiztonság elvének, a tisztességes eljáráshoz való jog követelményének, beleértve a jogorvoslathoz való jogon alapuló alkotmányos követelményeknek”.**

III. Kérelem

A fent előadott indokok alapján arra kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.I.20.538/2013/2. számú, 2013. november 27-én meghozott, 2014. január 2-án kézhez vett végzésének, valamint annak alapján a Debreceni Törvényszék 2.Pkf.21. 470/2012/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét is, és semmisítse meg azokat.

Tis

Mellékletek:

- 1./ Ügyvédi meghatalmazás
- 2./ Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
- 3./ Kúria Pfv.I.20.538/2013/2. számú végzése
- 4./ A Debreceni Törvényszék 2.Pkf.21. 470/2012/2. számú végzése